

I onkel Dannys fodspor

*Dan Turèll-show er i lun
kontakt med arveonklen*

■ CABARET

Odense Internationale Musikteater på Bådteatret: Det Fedtede Slips - Et Dan Turèll Show. Tekster: Dan Turèll. Musik: Kell Dalager. Iscenesættelse: Mikala Bjarnov Lage. Medvirkende: Benjamin Boe og Ditte Hansen. Spiller til 16 august.

FORFATTERE er ikke altid selv de bedste til at formidle deres tekster. Dan Turèll var. Fabelagtig god når han med et nyt mastodontdigt i kroppen indtog scenen i en messende, svajende performance, dybt koncentreret om rytmen, inertien, hverdagens marginale udsving og små pudsige katastrofer i en kaffekop.

Når man læser hans prosa og poesi er det svært ikke at se manden med de sorte negle og den buddhistiske hårmode for sig, svært ikke at huske hans demagogisk underspillede stil, eller hans høflige uforskammethed på visit i Lørdagshjørnets bløde tv-puder. Dan Turèll-showet Det Fedtede Slips prøver da heller ikke at udkonkurrere eller udviske institutionen. Forestillingen er yderst tro mod Onkel Dannys indkogte lune, uden at blive hverken omklamrende sentimental eller uselvstændig.

Skuespillerne Benjamin Boe og Ditte Hansen har under Mikala Bjarnov Lages klare kontrol med andre ord fundet deres egen, respektfulde Onkel Danny-melodi. Og de holder den - i samarbejde med komponisten Kell Dalager - hele showet

igennem. Scenografien kan, på denne storbystøvede dødsrute, næsten ikke være andet end et centralperspektivisk udsnit af det gamle stamværtshus - bardisken. Her kan Ditte Hansen slange sig forførerisk eller tørre glas af, mens Benjamin Boe bekender med opsmøgede ærmer og ligefrem diktion. Om tjenerne, pusherne, junkierne, elskerne, desperadoerne og pose mændene med indkøb og familie der venter. Indimellem bytter skuespillerne roller, såre enkelt og samtidig effektivt.

Inden for små marginaler afprøver de, hvad den rytmiske socialrealisme kan bære af følelser, og uden at overbyde på tekster som For Meget Mand, Hyldest Til Hverdagen og Vær Venlig når de frem til, at der er plads til både Ditte Hansens livlige stil og Benjamin Boes mere tørre facon, som af og til punkteres af larmende nødråb.

Det Fedtede Slips er nok blevet til på Odense Internationale Musikteater, men forestillingens ånd svæver utvivlsomt rundt et sted mellem Vangede og stenbroen. Og når Benjamin Boe fører os Gennem Byen Sidste Gang, roder i bogkasser, lusker forbi en bar og slider sålerne op på den sidste tur over Rådhuspladsen, er det lige så asfaltduften når næseborene og det fedtede slips vajer stormønstret i vinden. Men hvem har også sagt, at man skal gå lige hjem efter en aften i Nyhavn? Vist ikke Onkel Danny.

LISE GARSDAL